

Vyjádření vedoucího k bakalářské práci I. Jirákové **Kultura a proměny společnosti**

Autorka si zvolila odvážné, složité a rozsáhlé téma, vhodné spíše pro přípravu disertace nebo knižní publikace, v rámci něhož se pokusila prostřednictvím omezeného rozsahu bakalářské práce dva paralelní procesy: proměny kultury a proměny společnosti. Výsledkem byla charakteristika současné moderní, resp. postmoderní společnosti.

V úvodu formuluje cíl práce charakterizovat kulturu a její vliv na člověka a odpovědět si na otázku v jaké společnosti vlastně žijeme. Konstatuje, že první dvě kapitoly jsou teoretické. Je potřebné dodat, že i třetí kapitola má tento charakter. První dvě části slouží jako východisko, pro třetí závěrečnou kapitolu nazvanou Současná moderní společnost. Na předloženém textu je možné ocenit snahu po objektivním hodnocení a současně kritickém myšlení. Tak jako v pracích renomovaných autorů i zde se připomíná vliv procesů probíhajících v průběhu 15.-17. století na další společenský rozvoj.

Domnívám se, že v rámci daných možností se autorka zhostila rozboru jednotlivých historických údobí a procesů života lidí prostřednictvím použitých kategorií a pojmů dobře. Text hodnotím jako čtivý a čtenář může mít pocit, že pohled na problematiku je nekonvenční.

Na každé závěrečné práci budoucího absolventa vysoké školy je možné hodnotit různé aspekty. O některých příznivých jsem se už zmínil. Současně je potřebné uvést i ty méně příznivé. První zásadní připomínka se týká práce s literaturou, resp. citace literatury. V textu se jen minimálně objevují přímé citace a u většiny nepřímých citací chybí odkaz na příslušnou stranu (s. 7, 11, 18 a další). Druhá výtkou je zaměřena na několik překlepů (s. 21 politické moc (i), s. 45 Německé, s. 53 Pausterovy objevy), gramatických chyb (s. 21 smysli, revoluce neosvobodili) a nepečlivých formulací. (s. 11 sankce...v případě náležitého respektování, s. 25 globalizační trendy od obyvatelů Ameriky).

Práce vyúsťuje do úvah o dalším vývoji společnosti. Sama autorka konstatuje, že odhadnout budoucnost je těžké, ne-li nereálné (s. 38) Přesto zařadila na konec zamyšlení Evropského institutu pro výzkum civilizace prognózu vývoje v letech 2000-3000. Na první pohled není zcela jasné, že jde spíše o literární fikci, než o vědeckou prognózu. Určitě jsou ale zajímavé odpovědi několika předních společenských vědců na otázky týkající se naší přítomnosti a budoucnosti uvedené v příloze.

Na s. 22 píše autorka, že průmyslová revoluce zotročila ženu více než muže. Na s. 29 Komunikace v masové kultuře se stala základem lidské kultury. Je možné vysvětlit tyto věty?

Pokud hodnotím cíl práce formulovaný v úvodu, musím konstatovat, že byl naplněn. Po zvážení uvedených kladů a nedostatků v případě úspěšné diskuse nad prací ji doporučuji k obhajobě.

Do přípravy práce jsem vstoupil se svými radami a připomínkami v etapě, kdy už téma bylo vybráno a rozpracováno. Já osobně bych však takové téma práce nikdy neformuloval a nezadal.

V Českých Budějovicích 26.5.2206



dr. Ján Mišovič, CSc.